

Sacratiss. Dn. N. Imper.

haud ægrè passus mihi persuaderi, vt ad declinandam hanc inuidiosissimam inuidiam, tria illa modò memorata capita refecarentur & submouerentur, ne in cuiusquam iniuriam adducta videri possent: satiusque duxi, veram meam opinionem tegere, quàm aliorum minùs commodam scrupulosè indagare.

Verum sibi dici secta nostrorum temporum non amat. Et hisce corruptissimis moribus medicinas præscribere, cum ventis litigare arbitror, & re ipsa experior. Purgantibus potiùs fomentis, quàm monitis nostris, indigent. Interim tamè non desino clauum rectum tenere: quem in diuinis Sacra Scriptura dirigit, in humanis Decreta Imperii remulcant. quod præter hæc est, odi & arceo ceu profanum. Nec mihi quidquam pulchrum, nihil magnificum videri debet, nisi quod rectum est, & à Græcis κατὰ δίκην appellatur. At sæua infestaque virtutibus tempora sunt? Eò, CÆSAR, audaciùs contrà est eundè. Qui homini mortali nemini, præterquam S. CÆS. M^{ti}. V^æ. teneor rationem reddere meorum dictorum & factorum, is ego non moror, quid faciat mihi homo. Et abunde mihi gratiarum erit, si Deo placere potuero, qui supra nos rebus humanis curat: atque S. M^{tis}. V^æ. iussui satisfacero, quæ Dei vices in terris sustinet. Iussui, inquam, S. CÆSAR. M^{tis}. V^æ. parere volui, nulla mercede conductus, nullis pollicitationibus sollicitatus, sed soli imperio paratus. Neq; ego etiam vllam mercedem à S. M^{te}. V^a. exspecto, vt maleuoli calumniantur, qui aliorum ingenia ex suis fingunt, nedum vt expetiscam; qui nec diuitias exstruere didici, quibus nihil maius inter homines volunt credi; nec honores ciuiles ambio,